

- komissio on velvoitettava korvaamaan kaikki tähän oikeudenkäyntiin ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käytyyn oikeudenkäyntiin liittyvät oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste: SEUT 106 artiklan 2 kohdan virheellinen soveltaminen — virheellinen toteamus julkisesta palvelusta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevien Euroopan unionin puitteiden (2011) (jäljempänä puitteet) 19 kohdasta ilmenevien edellytysten täyttymisestä, julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekemistä koskevien perussopimuksen periaatteiden (syrjintäkielto, yhdenvertaisen kohtelun periaate ja avoimuusperiaate) loukkaaminen sekä direktiivin 97/67/EY (postidirektiivi) 7 artiklan 2 kohdan virheellinen soveltaminen.

Jäsenvaltioiden yleispalvelujen rahoittamiseksi käyttämien menetelmien (mukaan lukien postin yleispalvelun tarjoajan valinta kilpailumenettelyssä) on oltava sopusoinnussa sekä EUT-sopimuksen sisämarkkinoiden vapauksiin liittyvistä määräyksistä johdettavien syrjimättömyyttä, avoimuutta ja yhdenvertaista kohtelua koskevien periaatteiden että SEUT 106 artiklan 2 kohdan kanssa, mitä nyt käsiteltävässä asiassa ei ole tapahtunut.

Toinen valitusperuste: SEUT 106 artiklan 2 kohdan virheellinen soveltaminen — virheellinen toteamus puitteiden 14 kohdasta (luku 2.1) ja 60 kohdasta (luku 2.10) ilmenevien edellytysten täyttymisestä. Vaikka Puolan postille (Poczta Polska) siirretty julkista palvelua koskeva velvollisuus vastaisi postidirektiivissä asetettuja vaatimuksia, tämä ei poista tarvetta järjestää yleinen kuuleminen tai käyttää muita keinoja käyttäjien ja palveluntarjoajien etujen huomioon ottamiseksi sen toteamiseksi, että julkista palvelua koskevat vaatimukset on otettu asianmukaisesti huomioon.

Kolmas valitusperuste: SEUT 106 artiklan 2 kohdan virheellinen soveltaminen — virheellinen toteamus puitteiden 52 kohdasta (luku 2.9) ilmenevien edellytysten täyttymisestä sekä direktiivin 97/67/EY 7 artiklan 1, 3 ja 5 kohdan virheellinen soveltaminen. Unionin yleinen tuomioistuin totesi virheellisesti, että korvausrahoisto täyttää syrjimättömyysveloitteen yleispalvelun tai vastaavien palvelujen tarjoajan tuloista laskettavan yhtenäisen 2 prosentin enimmäisosuuden osalta; kyseinen prosenttiosuus, josta tarjoajat vastaavat, on samansuuruinen kaikilta markkinatoimijoilta, mikä on syrjivää, koska yleispalvelun tarjoajan ja sitä vastaavien palvelujen tarjoajan tilanne ei ole sama. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin katsoi virheellisesti, että korvausrahoisto täyttää myös oikeasuhteisuutta koskevan veloitteen.

Lainmuutokseen liittyvistä kuulemisista johtuvista syistä korvausrahoiston ehdot poikkeavat valittajan mukaan olennaisesti postilaissa lopulta vahvistetuista ehdoista, joten ei voida katsoa, että rahaston perustaminen olisi ollut kuulemisten aiheena.

Yleispalvelun rahoittamista koskevien edellytysten mukaan ei ole välttämätöntä tarkastaa, merkitsevätkö vastattavaksi jäävät nettokustannukset kohtuutonta rasitetta yleispalvelun tarjoajalle. Palvelun rahoittamisen automaattista kytkemistä yleispalvelun tarjoamisesta aiheutuviin tappioihin ei voida ymmärtää siten, että se riittäisi täyttämään postidirektiivin mukaiset vaatimukset.

Neljäs valitusperuste: postidirektiivin 7 artiklan 1 kohdan virheellinen soveltaminen, koska unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi sen, että yleispalvelun kustannukset rahoitetaan lukuisilla yksinomaisilla ja erityisillä oikeuksilla, jotka Puolan postille myönnetään. Postidirektiivin 7 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot eivät voi enää myöntää postipalvelujen aloittamista tai suorittamista varten yksinomaisia tai erityisiä oikeuksia eikä myöskään pitää niitä voimassa. Puolan postille myönnettyt erityiset ja yksinomaiset oikeudet eivät unionin yleisen tuomioistuimen näkemyksen vastaisesti selvästikään kuulu postidirektiivissä säädettyihin poikkeuksiin.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 5.6.2019 — Poste Italiane SpA v. Riscossione Sicilia SpA — Palmermon ja muiden Sisilian maakuntien veronkantopalvelusta vastaava asiamies

(Asia C-434/19)

(2019/C 328/09)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Valittaja ja vastavalituksen vastapuoli: Poste Italiane SpA

Vastapuoli ja vastavalituksen tekijä: Riscossione Sicilia SpA — Palermon ja muiden Sisilian maakuntien veronkantopalvelusta vastaava asiamies

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko SEUT 14 artikla (aiemmin perustamissopimuksen 7 d artikla, sitten EY 16 artikla) ja SEUT 106 artiklan 2 kohta (aiemmin perustamissopimuksen 90 artikla, sitten EY 86 artiklan 2 kohta) ja yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluita koskevaan järjestelmään sisällyttäminen esteenä asetuksen (decreto legislativo) nro 504/1992 10 §:n 3 momentin, luettuna yhdessä lain nro 662/1996 2 §:n 18–20 momentin kanssa, kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jonka mukaan vielä Poste Italiane spa -yhtiön tarjoamien postipankkipalveluiden yksityistämisen jälkeenkin Poste Italiane spa -yhtiön hyväksi on luotu ja ylläpidetty toimintaa koskeva varaus (lakisääteinen monopolijärjestelmä), jonka kohteena on paikallisen veron eli kunnallisen kiinteistöveron kantamiseen tarkoitettua postisiirtotiliä koskevan palvelun hallinnointi, kun otetaan huomioon veronkantoa koskevan kansallisen lainsäädännön kehitys, jossa verovelvolliset ja myös paikalliset veroa perivät yhteisöt ovat ainakin vuodesta 1997 lähtien voineet valita vapaasti pankkijärjestelmän kautta tapahtuvan maksun ja veronkannon?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen on vastattava siten, että lakisääteisen monopolin perustamisen on katsottava vastaavan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun ominaispiirteitä, ovatko SEUT 106 artiklan 2 kohta (aiemmin perustamissopimuksen 90 artikla, sitten EY 86 artiklan 2 kohta) ja SEUT 107 artiklan 1 kohta (aiemmin perustamissopimuksen 92 artikla, sitten EY 87 artikla), sellaisina kuin unionin tuomioistuin on tulkinnut kyseisiä määräyksiä niiden kriteerien yhteydessä, joilla lainmukainen toimenpide korvauksen suorittamiseksi julkisen palvelun velvoitteesta erotetaan sääntöjenvastaisesta valtiontuesta (unionin tuomioistuimen tuomio 24.7.2003, Altmark Trans GmbH ja Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, C-280/00, EU:C:2003:415), esteenä asetuksen (decreto legislativo) nro 504/1992 10 §:n 3 momentin, luettuna yhdessä lain nro 662/1996 2 §:n 18–20 momentin ja tasavallan presidentin asetuksen (decreto del Presidente della Repubblica) nro 144/2001 3 §:n 1 momentin kanssa, kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa Poste Italiane spa -yhtiölle annetaan valtuudet määrittää yksipuolisesti sen komissionmaksun määrä, jonka kunnallisen kiinteistöveron kantamisesta vastaava konsessionsaaja (asiamies) on velvollinen maksamaan ja jota sovelletaan jokaiseen konsessionsaajan nimissä olevan postisiirtotilin hallinnointitapahtumaan, kun otetaan huomioon, että Poste Italiane spa on hallituksensa päätöksellä nro 57/1996 määrittänyt komissionmaksun määräksi 100 liiraa ajanjaksolle 1.4.1997–31.5.2001 ja 0,23 euroa 1.6.2001 alkaen ajanjaksolta?
- 3) Onko SEUT 102 artiklan ensimmäinen kohta (aiemmin perustamissopimuksen 86 artikla, sitten EY 82 artiklan 1 kohta), sellaisena kuin unionin tuomioistuin on sitä tulkinnut (ks. unionin tuomioistuimen tuomio 13.12.1991, GB Inno BM, C-18/88, EU:C:1991:474; tuomio 25.6.1998, Chemische Afvalstoffen Dusseldorp BV, C-203/96, EU:C:1998:316, ja tuomio 17.5.2001, TNT Traco s.p.a., C-340/99, EU:C:2001:281), esteenä lain nro 662/1996 2 §:n 18–20 momentin, tasavallan presidentin asetuksen (decreto del Presidente della Repubblica) nro 144/2001 3 §:n 1 momentin ja asetuksen (decreto legislativo) nro 504/1992 10 §:n 3 momentin muodostaman kaltaiselle sääntelykokonaisuudelle, jonka mukaan konsessionsaajan (asiamiehen) on välttämättä maksettava komissionmaksua, sellaisena kuin Poste Italiane spa -yhtiö sen kulloinkin yksipuolisesti määrittää ja/tai muuttaa, sen vuoksi, ettei konsessionsaaja (asiamies) voi irtautua postisiirtotiliä koskevasta sopimuksesta muutoin kuin rikkomalla asetuksen (decreto legislativo) nro 504/1992 10 §:n 3 momentissa säädettyä velvollisuutta, jolloin se laiminlöisi velvoitettaan kantaa kunnallista kiinteistöveroa veroa perivän paikallisen yhteisön lukuun?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 5.6.2019 — Agenzia delle entrate — Riscossione v. Poste Italiane SpA

(Asia C-435/19)

(2019/C 328/10)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione